

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 3630 van 13 november 2007
in de zaak X/IIde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Marokkaanse nationaliteit op 6 september 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten van 1 oktober 2003.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. BALS, die loco advocaat T. LAMMAR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. NOËLLE die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Op 29 april 2003 diende verzoekster een aanvraag tot vestiging in.

De gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken nam op 1 oktober 2003 de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd aan verzoekster op 3 oktober 2003 betekend.

De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...)

REDEN VAN DE BESLISSING (2)

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwant in opgaande lijn . heeft niet het bewijs geleverd ten laste te zijn geweest van de persoon in wiens functie de vestigingsaanvraag werd ingediend (...)"

Verzoekster diende tegen deze beslissing een verzoek tot herziening in.

Op 9 augustus 2007 ontving verzoekster een schrijven van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken waarbij haar de mogelijkheid werd geboden om binnen de dertig dagen een annulatieberoep in te stellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1. De verweerder werpt in zijn nota een exceptie van niet-ontvankelijkheid op omdat het verzoekschrift de taal voor het overeenkomstig artikel 39/60 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) horen ter terechtzitting niet vermeldt. Hij stelt immers dat het verzoekschrift op basis van artikel 39/69 van de Vreemdelingenwet op straffe van nietigheid deze bepalingen moet bevatten.

De Raad wijst er echter op dat de op straffe van nietigheid voorgeschreven vermeldingen van een verzoekschrift er dienen voor te zorgen dat de procesgang op een vlotte wijze gebeurt. Dit maakt dat sommige van deze vermeldingen gelet op het doel ervan soepel geïnterpreteerd kunnen worden in die zin dat de minste miskennis of verzuim niet tot de nietigheid van het beroep moet leiden en dat het dus relatieve nietigheden betreffen en geen absolute.

In casu oordeelt de Raad dat de bepalingen van artikel 39/69 van de Vreemdelingenwet zijn ingevoerd om haar, alsook de andere partijen in het geding, de nodige informatie te verstrekken om het beroep te kunnen behandelen.

Wat betreft het niet vermelden van de taal voor het overeenkomstig artikel 39/60 horen ter terechtzitting merkt de Raad op dat de vereiste vermelding hiervan binnen het vreemdelingencontentieux van belang is om te bepalen of een tolk aanwezig dient te zijn op de terechtzitting (artikel 13, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). Indien de verzoeker hieromtrent in het verzoekschrift niets vermeldt, dan wordt hij geacht af te zien van de mogelijkheid om te worden gehoord door middel van een tolk en dus te opteren voor het gebruik van de taal van de rechtspleging.

De opgeworpen exceptie wordt dan ook verworpen.

2.2. De verweerder werpt op dat het verzoekschrift onontvankelijk is daar het geen uiteenzetting van feiten en middelen bevat terwijl dit op straffe van nietigheid voorgeschreven wordt door artikel 39/69 van de Vreemdelingenwet.

Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden rechtsbeginsel en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (R.v.St., nr. 130.972, 4 mei 2004; R.v.St., nr. 138.590, 17 december 2004; R.v.St., nr. 135.618, 1 oktober 2006; R.v.St., nr. 166.392, 8 januari 2007).

Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot een amalgaam van feiten en het uiten van tal van ter zake weinig relevante beschouwingen zonder evenwel op voldoende en duidelijke wijze de rechtsregel of het rechtsbeginsel aan te geven die zij geschonden acht, noch een omschrijving te geven van de wijze waarop deze geschonden werden. De Raad stelt vast dat het verzoekschrift geen middel bevat in de zin van de vornoemde bepaling. Het beroep is derhalve onontvankelijk.

De exceptie is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 13 november 2007 door:

dhr. J. BIEBAUT, wnd. Kamervoorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. N. WELLENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. WELLENS.

J. BIEBAUT.